

روزنامه ی " گلوب ان میل "

مترجم : پیکار پامیر

18-01-2013

موقف کانادا در قبال فعالیت‌های القاعده در افریقا

"رابرت فولر" سفیر سابقه ی کانادا در سازمان ملل و نماینده ی خاص صدراعظم کانادا در افریقا و مغرب، اخیراً مقاله یی دارد پیرامون فعالیت‌های القاعده در افریقا که در شماره ی مورخ هشتم جنوری امسال روزنامه ی انگلیسی زبان " گلوب ان میل " بچاپ رسیده است. " رابرت فولر " درعین زمان، طی مقاله ی خویش، پیشنهاد های مفیدی برای حکومت کانادا نیز ارائه مینماید. چون مقاله، ارتباط منطقی به اوضاع نا بسامان افغانستان دارد، بنابراین، خواستم ترجمه ی فارسی دری آنرا بدین وسیله به توجه خواننده گان عزیز برسانم:

مقاله چنین آغاز میشود: " چرا کانادا باید به کشور مالی { در افریقا} کمک برساند؟ برای آنکه دوستان ما در افریقا، بمنظور متوقف ساختن فعالیت جهادیها در شمال آن قاره، به کمک ما نیاز دارند. القاعده و متحدان آن در صدد عبور از مرز هشت هزار کیلو متری در بخش های پهناور افریقا و ایجاد هرج و مرج دران مناطق است. جهادی ها دران قسمت ها که فاقد کنترل حکومتی میباشد، به نشو و نما می پردازند. آنها { جهادیها} در مدت یکصد و سی روزیکه من در اسارت شان قرار داشتم، بمن میگفتند که نا آرامی ها را از سومالی تا بحر هند و از آنجا تا بحر اتلانتیک گسترش خواهند داد. القاعده و بخشهای مغرب اسلامی موفق خواهند شد خود شان را با قاتلان جهادی شان مانند " بوکوحرام " و " الشهاب " هماهنگ ساخته مصیبت های اقتصادی و انسانی را بوجود آورده بدان ابعاد وسیع و غیر قابل تصور را بمیان آورند. پس ، با اطمینان باید گفت که لازم است از ان همه احتمالات

جلو گیری بعمل آید. ما خوب میدانیم که نه ارتش مالی آموزش های بهتر دیده اند و نه نم در وجود چندین کشور افریقایی این امید سراغ میشود که بتوانند جهادیهها را قلع و قمع نمایند. کانادا و دیگر کشورهای پیشرفته، ظرف نیم قرن گذشته، به ارزش شصت ملیارد دالر به منظور مساعدت به کشورهای ساحل هزینه کرده اند، اما این هزینه ی گزاف، برای فراهم آوری آسایش زنده گی نیم ملیارد نفوس در افریقا اثری نداشته است. ما باید مسوولیت هایی را که در قبال تعهدات کشور مالی و این واقعیت را که تهدیدات اسلامیستها در منطقه ی صحرا افزایش یافته است، بپذیریم. یکی از اشتباهات غیر عمدی دیگر این بود که انبار های سلاح لیبیا مرود تاراج قرار گرفت و در سراسر منطقه انتشار یافت و حالا این بخش از جهان، در جمله ی بی ثبات ترین مناطق دنیا بحساب میرود. "

" من بحیث کسی که اسیر دست ای. کیو. آی. ام" بوده ام، آموخته ام که همه چیز غرب نزد جهادیهها مورد نفرت قرار داشته آزادی، دموکراسی، برابری و حقوق بشر را تحقیر میکنند. بنابراین، بایستی این نکته نزد ما روشن باشد که مذاکره با آنها، هیچ ارزش و اهمیتی ندارد. همچنان، هیچ تلاشی موجب نخواهد شد که آنها نظر و عقیده ی شان را تغییر دهند. لهذا، من متحیر میشوم وقتی میشنوم که دیپلماتهای بیروکرات سازمان ملل و سایر سیاسیون، پیشنهاد میکنند که باید عملیات نظامی { علیه جهادیهها} به تأخیر انداخته شده و نوعی مذاکره با آنها در شمال { افریقا} براه بیفتد؛ درحالیکه القاعده از این اقدامات، وقت بیشتر کمایی نموده به تقویت مواضع دفاعی خود می پردازد و جنگجویان بیشتر را جذب مینماید و از این طریق است که به ترور بیشتر اهالی کشور مالی متوسل میشود. آنها به هیچ صورت نمیخواهند در اثر مذاکره، جهاد شان را کنار گذارند و هیچگاه مصالحه نخواهند کرد؛ تنها سرکوب کردن و شکست دادن شان است که میتواند آنها را از میدان بدرکند، در غیر آن، خون و خزینه ی زیادی به هدر خواهد رفت. "

" کانادا چه باید بکند؟ در قدم نخست و بگونه ی عاجل باید برای دوستان افریقایی مان تعهد بسپاریم که آنها را در رسیدن به حل مشکل شان و رفع تهدید های اسلامیستها یاری

میرسانیم . برخی از سیاسیون با این امید خود شان را قانع میسازند که گویا هرچه میکنند، کسی از آنها نخواهد پرسید. آیا آنها متوجه بند چهاردهم فیصله نامه ی شماره (2085) شورای امنیت هستند که میگوید : " کشورهای عضو سازمان ملل و سازمانهای بین المللی باید همه گونه وسایل، اطلاعات، حمایت های لوژستیکی و سایر سهولت های ضروری را غرض کاهش تهدید تشکلات تروریستی فراهم آورند. ؟

همچنان ما باید هرچه زودتر در جمع تلاشگران اروپایی و امریکایی درجهت از سر گیری برنامه های آموزش { نظامی } بپیوندیم . ما بایستی توأم با حرمت گزارای متواضعانه ی سیاسی به امور افریقا پردازیم ؛ زیرا همه میدانند که افریقا به تنهایی نمیتواند همه ی نیاز هایش را مرفوع سازد. کانادا در یک تشریک مساعی با متحدان شایسته ی خویش، آن توان نظامی را خواهد داشت که با بکار گیری آن ، بتواند چنین کاری را به فرجام رساند. در غیر آن، ملل مسلمان دیگر نیز به عین سرنوشت مواجه خواهند شد. آنچه را من بحیث معاون وزارت دفاع آموختم اینست که هدف را باید نگهداشت ؛ چیزی که آنرا در افغانستان رعایت نکردیم . هرگاه سعی بین المللی اینست که کشور مالی و عرض و طول منطقه ی ساحل از شلاق جهادیها زهانیده شود، باید این سعی و تلاش موفقانه صورت گیرد. لزوماً این درس را همیشه باید بیاد داشته باشیم . کمکها باید در مسیر تقویت نیرو های مسلح مالی صورت گیرد تا کشور را از مصیبت جهادیها نجات دهند. من نمیگویم کشور مالی فوراً مانند ایالات سسکچون یا نبراسکا شود. نمیخواهم امنیت و آسایش ما به کشور مالی صادر شود و یا بودجه ی حکومت آنرا بپردازیم . اینها رابطه ی مستقیم به زیانهای ناشی از فعالیت القاعده ندارند. من با اشتیاق تمام آرزو دارم کانادا همراه با سایر کمک کننده گان ، برنامه های انکشافی یی را تعقیب نمایند که ناشی از نیات سخاوتمندانه ی ما بوده و تهدید القاعده در نتیجه ی آن کاهش یابد. این اقدامات باید با دقت کامل انجام داده شوند تا مردابی مانند افغانستان ایجاد نگردد. "

یادداشت مترجم : آقای " رابرت فولر" نویسنده ی این مقاله باید درک کرده باشد که ریشه های القاعده در واقع و بگونه ی پنهانی از نفت و خون و سرمایه ی ابرقدرتها تغذیه میشود. اگر فعالیتهای این سازمان تروریستی در یک گوشه ی جهان خارج از نیاز های سرمایه پنداشته شده و قسماً تضعیف ساخته شود ، ولی در گوشه ی دیگر این کره، مورد حمایت های مالی و نظامی قدرتهای استعماری قرار میگیرد تا به سود آنها برزمد و بحران زاید. روشن ترین نمونه ی آن را میتوان همین امروز در پاکستان ، لیبیا و سوریه سراغ نمود.